

Μία πέτρα εναντίον του Θεού και του άλλου

/ Γνώμες

«Αν συνταιριαστεί το δικαίωμα με το θέλημα, δεν μπορεί να προχωρήσει σωστά ο άνθρωπος» (Αββάς Δωρόθεος)

Το θέλημα είναι δώρο του Θεού στον άνθρωπο. Όσοι παραποιούν την διδασκαλία της Εκκλησίας, ότι δήθεν ο Θεός μας θέλει δούλους Του, να κάνουμε αυτό που Εκείνος ζητά χωρίς άλλη επιλογή, σφάλουν.

Από την αρχή της ιστορίας του ανθρώπου στη γη, το θέλημα είναι στοιχείο της ύπαρξής μας, του κατ' εικόνα Θεού. Το θέλημα όμως είναι συνδεδεμένο με τη ελευθερία μας. Είμαστε ελεύθεροι να θέλουμε αγαπώντας και εμπιστευόμενοι τον Θεό και τις εντολές Του, είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε τον εαυτό μας θεό. Γι' αυτό και το θέλημα συνδέεται με το δικαίωμα. Αν ο Θεός δεν μας τα έδινε μαζί, και θέλημα και δικαίωμα, αρνούνταν τον εαυτό Του, που είναι ελευθερία και δίνει ελευθερία.

Η εποχή μας θεοποιεί το θέλημα, όπως επίσης θεοποιεί και το δικαίωμα. Ενώ τα δικαιώματα δίδονται ατομικά, αλλά έχουν να κάνουν με την κοινωνία, με το σύνολο, την κοινότητα, την συλλογικότητα, καθώς δεν μπορεί το άτομο να επιβιώσει χωρίς τους άλλους, διότι κάτι τέτοιο θα ήταν άρνηση της φύσης του

που υπάρχει εν σχέσει, εντούτοις η συζήτηση των καιρών είναι ποιο είναι το δικαίωμά μας. Τι νόημα έχει όμως να υπάρξεις χωρίς αυτούς που σε αγαπούνε και χωρίς αυτούς που αγαπάς; Η πορεία του ανθρώπου προς την ωριμότητα συνεπάγεται την συνειδητοποίηση πως η αγάπη προηγείται των όποιων δικαιωμάτων. Βεβαίως τα δικαιώματα είναι όρια στα οποία σταματά η αυθαιρεσία. Ωστόσο, το νόημα της ζωής τα ξεπερνά τελικά. Οι ανώριμοι μένουν σ' αυτά. Αυτοί που ωριμάζουν τα επικαλούνται ώστε να οριοθετήσουν την θέση τους και να προστατευτούν, αλλά ξέρουν να τα υπερβαίνουν χάριν της αγάπης.

Το ίδιο συμβαίνει και με το θέλημα. Όταν το θέλημα αποσκοπεί μόνο στην επιβίωση ή στην καταξίωση του εγώ, όταν δεν λαμβάνει υπόψιν τον άλλο, τότε εκτρέφει ατομοκεντρικές προσωπικότητες που δεν μπορούν να γίνουν «εμείς». Μοιάζουν με εκείνους τους πλούσιους που έχουν πολυτελή σπίτια, για να τα ζηλεύουν όλοι, αλλά που δεν τους χρειάζονται στην πραγματικότητα για να γίνουν ευτυχισμένοι κι αυτό το διαπιστώνουν αργά ή γρήγορα. Το θέλημα εύκολα γίνεται πέτρα που την πετάμε εναντίον του Θεού, όταν δεν μας δίνει αυτό που ζητάμε, αγνοώντας ότι ο Θεός βλέπει σε βάθος χρόνου την ζωή μας και το αληθινό μας όφελος, κάποτε επιτρέποντας πολλές και μεγάλες δοκιμασίες. Το θέλημα όμως γίνεται και πέτρα εναντίον του πλησίον μας. Αδιαφορούμε για τις συνέπειες των επιλογών μας, αδιαφορούμε αν βλάπτουμε τους άλλους, παραθεωρώντας τελικά ότι κερδίζοντας τον κόσμο χάνουμε αυτό που μας κρατά αληθινά ζωντανούς: την αγάπη, την καλοσύνη, την συγχώρεση, την υποχώρηση όταν γίνεται ειρήνη.

Δεσπόζει στις μέρες μας το θέλημα και το δικαίωμα. Η κακοποίηση των αδύναμων ελέγχεται όταν παραβιάζεται ο νόμος. Όταν όμως συντρίβουμε ψυχικά τους άλλους επειδή το «δικαιούμαστε», όταν αδιαφορούμε για το σύνολο και θεοποιούμε τον εαυτό μας, τους φόβους μας, τις απόψεις μας, τις επιλογές μας, αργά ή γρήγορα θα το βρούμε μπροστά μας ως απόρριψη και μοναξιά. Αληθινή ελευθερία είναι να αγαπούμε πάνω από τα δικαιώματά μας. Ας το μάθουμε στα παιδιά μας. Να οριοθετούν, αλλά και να υπερβαίνουν. Κι αυτό θα κρατά γνήσιες σχέσεις, διότι θα ξέρουν να επιλέγουν!

Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Πηγή: www.pemptousia.gr